

Päätirehtööri H. Höckertin vaalin kaupunginvaltuutetuksi läänin kuvernööri kumosi, mutta hänen sijaansa ei kertomusvuonna valittu uutta jäsentä.

Kaupunginvaltuuston puheenjohtajana toimi kertomusvuonna vt Lindelöf ja varapuheenjohtajana vt Malmgren.

Valmisteluvaliokunnan itseoikeutettu puheenjohtaja oli valtuuston puheenjohtaja. Valiokunnan valittuina jäseninä toimivat vuoden alku-puoliskon ajan vtt Borenius, Asp, Grönqvist ja Dittmar, varamiehinään vtt Masalin ja Charpentier, ja vuoden jälkipuoliskon ajan vtt Dittmar, Elving, Asp ja Brummer, varamiehinään vtt Borg ja Borenius.

Kaupunginvaltuuston sihteerin tointa hoiti varatuomari C. A. K. Gripenberg ja valtuuston notaarin tointa filosofianmaisteri K. E. L. von Pfaler.

Kaupunginvaltuusto kokoontui kertomusvuonna 19 kertaa, aina vakinaisessa kokoonpanossaan.

Kaupunginvaltuuston pöytäkirjain ¹⁾ pykäläluku oli 320 ja valtuuston puolesta lähetettyjen kirjelmäin luku 216.

A. Kaupungin kiinteää omaisuutta koskevat asiat.

1. *Kaupunginasemakaavaa sekä kiinteän omaisuuden hankintaa ja kaupungille kuuluvan sellaisen omaisuuden luovutusta koskevat kysymykset.*

Malminkadun suuntaa koskeva kaupunginasemakaavan muutos. Niiden muistutusten johdosta, joita Malminkadun talon n:o 3 omistaja oli esittänyt kaupunginvaltuuston vuonna 1881 tekemää, mainitun kadun oikaisemista koskevaa päätöstä ²⁾ vastaan, läänin kuvernööri pyysi kaupunginvaltuustolta asian selitystä. Pääasiallisesti kaupungininsinöörin antaman lausunnon mukaisesti valtuusto päätti ³⁾ selityksessään huomauttaa ensiksikin, että suunniteltua kansakoulutaloa, jolle kadun oikaisemisella haluttiin varata sopiva paikka ei, niinkuin talon n:o 3 omistaja oli pelännyt, aiottu sijoittaa Malminkadun tonteille n:ot 1 ja 2, vaan niiden pohjoispuolelle, toiseksi, että kadun oikaiseminen tuntuvasti laajentaisi talon n:o 3 pohjoispuolella olevaa aukiota, minkä tähden valtuusto esitti, että muistutukset jätettäisiin huomioon ottamatta.

Koska senaatin siviilitoimituskunta oli jättänyt kyseistä kaupunginasemakaavan muutosta koskevan kaupunginvaltuuston anomuksen käsittelemättä sen johdosta että sitä ei ollut laadittu asianmukaiseen muotoon eikä siihen myöskään ollut kiinnitetty leimamerkkejä, valtuusto päätti ⁴⁾ uudistaa anomuksensa säädetyssä järjestyksessä. Saatuaan myöhemmin tiedon, että kaupunginasemakaavan muutokseen oli myönnetty lupa, valtuusto antoi ⁵⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi ryhtyä toimenpiteisiin Malminkadun oikaisemiseksi.

¹⁾ Saapuneiden ja ratkaistujen asiain lukumäärää ei voida ilmoittaa, koska kaupunginvaltuuston vuoden 1882 diaari on epätäydellinen. — ²⁾ Ks. s.155. — ³⁾ Valt. pöytäk. 28 p. helmik. 2 §. — ⁴⁾ S:n 16 p. toukok. 10 §. — ⁵⁾ S:n 10 p. lokak. 10 §.

Uusien katujen paaluttaminen. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1881 lähettänyt ¹⁾ rahatoimikamariin vtn Donnerin tekemän kirjallisen ehdotuksen, joka koski erinäisten uusien katujen paaluttamista. Tämän johdosta kamari ilmoitti, että rakennuskonttori valtuuston vuonna 1879 tekemän päätöksen ²⁾ nojalla jo laati suunnitelmaa, jonka mukaan kaupungin luoteispuolella olevan alueen kaupunginasemakaavaa osittain muutettaisiin ja se jaettaisiin tontteihin, sekä että kamari vuonna 1877 oli saanut valtuustolta tehtäväksi ³⁾ laatia It. viertotien varrella sijaitsevien kaupungin maiden yleisen rakennussuunnitelman ja uskonut tämänkin tehtävän suorittamisen rakennuskonttorille. Tämän johdosta valtuusto vuonna 1882 päätti ⁴⁾ antaa vtn Donnerin ehdotuksen raueta.

Keskiesplanaadin järjestely. Maistraatti ilmoitti ⁵⁾ senaatin vahvistaneen kaupunginvaltuuston vuonna 1881 hyväksymän keskiesplanaadin järjestelysuunnitelman ⁶⁾ noudatettavaksi.

Lausunto Elisabetintorilla olevan puistikon poistamisesta. Senaatin määrättyä 1:sen Uudenmaan tarkk'ampujapataljoonan komppaniain kasarmit ja talousrakennukset rakennettaviksi Elisabetintorin varrella sijaitsevalle junkkarikoulun ent. tontille ja sen yhteydessä pidettyä suotavana, että torilta varattaisiin paikka pataljoonan harjoituksia varten, senaatti vaati kaupunginvaltuuston lausuntoa sellaisesta kaupunginasemakaavan muutoksesta, että mainitulla torilla oleva puistikko poistettaisiin. Sen johdosta antamassaan lausunnossa rahatoimikamari samalla kuin se voimakkaasti korosti puistikkojen ja istutusten yleistä merkitystä väestön viihtymyksen ja virkistyksen kannalta, huomautti, ettei jo olemassa olevain istutusten poistamiseen eikä niitä varten tarkoitettun paikan käyttämiseen toiseen tarkoitukseen olisi ryhdyttävä ilman ehdotonta pakkoa. Elisabetintorin puistikko oli sitä paitsi tässä osassa kaupunkia ainoa paikka, johon oli istutettu puita, ja siellä kävi kesäkuukausina hyvin paljon varsinkin lapsia. Ei myöskään ollut ehdottomasti välttämätöntä valita tätä toria Uudenmaan tarkk'ampujapataljoonan harjoituspaikaksi, koska Kampinmalmin harjoituspaikka toki ei ollut niin kaukana tulevista kasarmeista, että marssit sinne kävisivät liian rasittaviksi pataljoonalle. Kamari esitti sen tähden, että valtuusto ehdottaisi kyseisen ehdotuksen hylättäväksi.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ⁷⁾ yhtyen rahatoimikamarin perusteluihin anoa senaatilta, että tehty ehdotus saisi raueta, ja lisäksi tähän mainita, että kaupunki siinä tapauksessa, että vyörata rakennettaisiin rautatiestä pitkin Pohj. rantakatua, tarvitsi osan Elisabetintoria, koska siellä oli tilaa ratavaihteen järjestämiseen ilman että istutuksia tarvitsi hävittää.

Kaupunginasemakaavan ulkopuolella sijaitsevien uusien vuokratonttien jaoituskaava. Kunnallisporimestari O. L. Palmgrenin tekemän ehdotuksen, että rakennuskonttorille annettaisiin tehtäväksi laatia sellaisten kaupungin liepeillä sijaitsevien korttelien jaoituskaava, jotka sopivat luovutettaviksi vähävaraisille henkilöille huokeita rakennusyrittäjiä varten, valtuusto lähetti ⁸⁾ rahatoimikamariin. Kaupungininsinööri ilmoitettua kamarille, että rakennuskonttori tulevana talvena saisi valmiiksi eräiden kaupungin luoteispuolella olevien alueiden jaoitusehdotuksen, kamari esitti valtuus-

¹⁾ Ks. s. 169. — ²⁾ Ks. s. 6. — ³⁾ Ks. 1875—78 kert.s. 213. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 28 p. helmik. 13 §. — ⁵⁾ S:n s:n 11 §. — ⁶⁾ Ks. s. 156 ja seur. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 6 p. huhtik. 19 §. — ⁸⁾ S:n s:n 21 §.

tolle, että kunnallispormestari Palmgrenin ehdotus jätettäisiin ratkaisematta, kunnes mainittu jaotuskaava ja kamarin lausunto siitä olivat saapuneet valtuustolle. Valtuusto myöntyi kamarin ¹⁾ esitykseen.

Aleksanterinkadun talon n:o 22 osto. Leskirouva H. U. Krookin perillisten tarjottua Aleksanterinkadun talon n:o 22 kaupungin lunastettavaksi 300,000 markan hinnasta kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ rahatoimikamarin esityksestä valtuuttaa kamarin ryhtymään asianomaisten kanssa neuvotteluihin talon ostamisesta kaupungille edellyttäen, että kauppaehdot voitisiin saada kaupungille edullisiksi. Sitten kun myyjät käytyjen neuvottelujen jälkeen olivat ilmoittaneet talon halvimmaksikin hinnaksi 275,000 markkaa, mutta kamari puolestaan oli katsonut, ettei kaupunki voinut maksaa siitä enempää kuin 225,000 markkaa, kamari alisti valtuuston harkittavaksi, oliko kyseisen talon omistajille tarjottava siitä 225,000 markan hinta ja samalla ilmoitettava, että ostokysymys sai raueta, ellei tätä tarjousta hyväksytty.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ siinä tapauksessa, että myyjät suostuivat luovuttamaan talon 250,000 markasta, alistaa asian lisättyjen kaupunginvaltuutettujen ratkaistavaksi, mutta muussa tapauksessa antaa kysymyksen raueta.

Myöhemmin rahatoimikamari ilmoitti, että myyjät olivat alentaneet myyntihinnan edellä mainittuun määrään, ja valtuusto päätti ⁴⁾ sen johdosta anoa maistraatilta valtuuston lisäjäsenten vaalin toimittamista ratkaisemaan, tuliko kaupungin ostaa puheena oleva talo, ja siinä tapauksessa osoittamaan tarkoitukseen tarvittavat varat sekä samalla ratkaisemaan, oliko aikaisemman päätöksen mukainen raatihuoneen uudestirakentaminen ⁵⁾ siitä huolimatta toteutettava ja miten sitä varten tarvittavat lisävarat, n. 58,000 markkaa, hankittaisiin.

Sen jälkeen raastuvankokouksessa toimitetussa vaalissa, jonka tuloksesta kaupunginvaltuusto sai ⁶⁾ maistraatilta tiedon, valittiin valtuuston lisäjäseniksi tätä asiaa käsittelemään päätoimittaja, filosofianmaisteri J. A. Schauman, ylitirehtööri S. V. Calamnius, kirjakauppias G. W. Edlund, tehtailija J. E. Engström, arkkitehti C. G. Hjort af Ornäs, kirjakauppias K. E. Holm, kivipainaja A. Liewendahl, kauppias C. O. Lindström, pankinjohtaja J. Lupander, kauppias A. L. Mellin, apteekkari A. K. Osberg, kauppias E. Rudolph, kenraaliluutnantti R. G. Ehrnrooth, valtionkonttorin sihtööri N. I. Fellman, arkkitehti, kollegiasessori C. Kiseleff, johtaja S. E. Kullhem, filosofianmaisteri K. H. Lindholm, muurarimestari O. W. Margelin, professori J. W. Runeberg, protokollasihtööri F. G. O. S. Stjernvall, arkkitehti F. A. Sjöström, pankinjohtaja, vapaaherra G. A. S. von Troil, ratatirehtööri E. E. Wasastjerna ja kauppias A. F. Wasenius.

Asiaa ei ratkaistu vuoden varrella.

Kuntähdän tilan myyntitarjous. Vapaaherra Hj. E. G. von Bonsdorffin tekemän tarjouksen Helsingin pitäjässä olevan Kuntähdän tilan myymisestä kaupungille kaupunginvaltuusto lähetti ⁷⁾ rahatoimikamariin, joka kuitenkin ei kertomusvuoden kuluessa antanut asiasta lausuntoa.

Paikan luovuttaminen säätytalolle. Valtiopäivien säätytalovaliokunnan kaupunginvaltuustolle tekemän tiedustelun, suostuiko kaupunki ja millä

¹⁾ Valt. pöytäk. 5 p. syysk. 19 §. — ²⁾ S:n s:n 20 §. — ³⁾ S:n 3 p. lokak. 15 §. — ⁴⁾ S:n 24 p. lokak. 10 §. — ⁵⁾ Ks. s. 166 ja seur. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 19 p. jouluk. 10 §. — ⁷⁾ S:n 21 p. marrask. 7 §.

ehdoilla luovuttamaan VIII kaupunginosan korttelista n:o 142 tai Tähti-torninvuorilta paikan säätytalolle, valtuusto lähetti ¹⁾ rahatoimikamariin. Kamari ei kuitenkaan vuoden varrella antanut asiasta lausuntoa.

Lausunto lisäalueen myöntämisestä kirurgiselle sairaalalle. Läänin kuvernöörin pyydettyä kaupunginvaltuuston lausuntoa vireille pannusta kysymyksestä, joka koski Kasarminkadun varrelle suunnitellun kirurgisen sairaalan alueen laajentamista, valtuusto lähetti ²⁾ asian rahatoimikamariin, joka kuitenkin ei kertomusvuoden kuluessa antanut siitä lausuntoaan.

Maan luovuttaminen Sörnäsistä rautatieraiteita varten. Rautatiehallitus, joka aikoi ehdottaa, että pääraiteesta itäiseen suuntaan eroava ja Vesijärven höyrysaahaosakeyhtiön hallussa olevalle rannassa sijaitsevalle varastontontille päättyvä uusi rautatieraide laskettaisiin Sörnäsiin, tiedusteli, millä ehdoilla kaupunki suostui luovuttamaan suunniteltua raidetta varten tarvittavan maan sekä mihin järjestelyihin kaupunki saattoi siellä ryhtyä alusten kuormaamista ja purkamista silmällä pitäen. Kaupunginvaltuuston lähetettyä ³⁾ asian rahatoimikamariin tämä antamassaan lausunnossa huomautti, että uusi rautatieraide, joka 800 jalan pituudelta tuli kulkemaan kaupungin maalla, tuli koskettamaan ainoastaan käyttämättä olevaa maata, lukuun ottamatta palstoja n:oita 8 ja 9, jotka olivat mainitun osakeyhtiön hallussa, sekä n:oita 3 ja 4, jotka olivat luovutetut ainoastaan kertomusvuoden loppuun. Ensiksi mainituista palstoista kyseinen yhtiö oli ilmoittanut suostuvansa ilmaiseksi luovuttamaan raidetta varten tarvittavan maan, kuitenkin lausuen toivomuksen, että raiteen rakentaminen mikäli mahdollista suoritettaisiin niin, ettei se millään tavalla estänyt yhtiön lastinpurkamistöitä. Kamarin ehdotuksesta valtuusto päätti ⁴⁾ rautatiehallitukselle lähetettävässä vastauskirjelmässä ilmoittaa, että kaupunki suostui suunniteltua rautatieraidetta varten, jos se saatiin aikaan, maksutta luovuttamaan tarvittavan kaupungin omistaman maan, ja samalla huomauttaa, että valtuusto toivoi Vesijärven höyrysaahaosakeyhtiön esittämän toivomuksen mikäli mahdollista tulevan huomioon otetuksi; sitä vastoin valtuusto ei voinut heti vastata lastaus- ja purkausjärjestelyjä koskevaan hallituksen kysymykseen, koska ne joutuivat valtuuston käsiteltäviksi Sörnäsin laiturirakennustöiden yleisen suunnitelman vahvistamisen yhteydessä ja tämä asia vielä oli rahatoimikamarissa valmisteltavana.

Puutarhayhdistyksen alueen laajentaminen. Suomen puutarhayhdistys Helsingissä oli maistraatilta anonut, että yhdistykselle vuonna 1875 luovutetun ⁵⁾ rautatien länsipuolella sijaitsevan Töölön puiston osan lisäksi luovutettaisiin tämän alueen rajalta kaksi aluetta, joiden pinta-ala oli yhteensä 7 tynnyrinalaa 6 kapanalaa 924 neliöjalkaa ja joille yhdistys aikoi rakentaa kasvihuoneita ja järjestää koristeistutuksia sekä perustaa taimiston. Lähettyään asian kaupunginvaltuustolle maistraatti samalla puolsi anomuksen hyväksymistä edellyttäen, että alueita ei suljettu yleisöltä. Rahatoimikamarin siltä pyydettyä ⁶⁾ lausunnossa yhdyttyä maistraatin käsitykseen valtuusto lähetti ⁷⁾ asian valiokuntaan, johon kuuluivat ⁸⁾ vtt Borg, Kjällmanson ja Elving.

Sen jälkeen antamassaan lausunnossa valiokunta, jonka keskusteluihin myöskin vt Bergroth sen pyynnöstä oli ottanut osaa, sanoi antavansa suu-

¹⁾ Valt. pöytäk. 16 p. toukok. 15 §. — ²⁾ S:n 21 p. marrask. 8 §. — ³⁾ S:n 10 p. lokak. 13 §. — ⁴⁾ S:n 21 p. marrask. 17 §. — ⁵⁾ Ks. 1875—78 kert. s. 32. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 24 p. tammik. 9 §. — ⁷⁾ S:n 6 p. huhtik. 14 §. — ⁸⁾ S:n s:n 28 §.

ren arvon puutarhayhdistyksen sekä koko maalle että erityisesti Helsingin kaupungille hyödylliselle tarkoitukselle, joka oli maan puutarhakulttuurin kehittäminen ja käytännöllisten puutarhanhoitajain kehittäminen. Samoin valiokunta oli vakuuttunut siitä, että Töölön puisto yhdistyksen toimesta kaunistuisi. Mutta toisaalta mainittu puisto sinä tapauksessa, että yhdistyksen anomukseen myönnyttiin, menettäisi sekä yhteistä kansaa että suuria ulkoilmajuhlia varten tarkoitettun kansanpuiston luonteen. Sellaisen kansanpuiston tarve tulisi aikaa myöten yhä tuntuvammaksi. Sen tähden olisi harkitsematonta luopua juuri siitä osasta Töölön puistoa, jota pääasiallisesti käytettiin tällaisiin tarkoituksiin, sitäkin enemmän, kun Kaisaniemen puisto oli aivan riittämätön eikä kaupungissa eikä sen lähiympäristössä toistaiseksi ollut muita paikkoja tähän tarkoitukseen tarjona ja ne rautatien länsipuolella olevat Töölön puiston osat, jotka puutarhayhdistyksen alueen laajentamisen jälkeen vielä jäivät käytettäviksi, olivat osin aivan liian hajallaan, osin liian suoperäisiä kansanpuistoksi. Valiokunta piti sentähden välttämättömänä ehdottaa anomuksen pääosaltaan evättäväksi samalla lausuen toivomuksen, ettei suunniteltu laajennus ollut yhdistyksen tarkoitukselle ehdottomasti tarpeellinen. Ottaen huomioon, että yhdistykselle saattoi olla tärkeätä saada rakentaa kasvihuoneet niitä varten anotulle paikalle, valiokunta kuitenkin ehdotti, että yhdistykselle samoin ehdoin, jotka oli vahvistettu sen hallussa aikaisemmin ollutta aluetta luovutettaessa, luovutettaisiin se maapalsta, jolle kasvihuoneet oli aiottu rakentaa, edellyttäen, että rakennukset eivät ulottuneet pitemmälle kuin laadittuun karttaan oli merkitty sekä että yhdistys piti kunnossa samaan karttaan kasvihuoneiden eteläpuolelle merkityn tien ja että yleisö sai käyttää sitä samoin kuin muita yhdistyksen alueella olevia teitä.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti¹⁾ luovuttaa yhdistykselle sen hallussa aikaisemmin olleen alueen suhteen vahvistetuilla ja niiden lisäksi valiokunnan ehdottamilla ehdoilla sekä valiokunnan ehdottaman Töölön puistossa sijaitsevan maapalstan että myös puiston koillisosasta 9 kappalan laajuisen, suunnitellulle taimistolle aiotun alueen ja lisäksi suunniteltujen kasvihuoneiden vieressä olevan maakappaleen, joka syntyi, kun kasvihuonealueen rajat oikaistiin.

Mooseksenuskolaisten hautausmaan laajentaminen. Läänin kuvernöörin pyydettyä kaupunginvaltuuston lausuntoa mooseksenuskolaisen sotilas-seurakunnan kruununrabbiin tekemästä anomuksesta, joka koski Ruoholahden rannalla sijaitsevan mooseksenuskolaisten hautausmaan laajentamista, valtuusto lähetti²⁾ asian rahatoimikamariin. Lausunnossaan tämä huomautti m.m., että Ruoholahden rannalla kyllä oli tähän tarkoitukseen sopiva rantakaistale, mutta että tämä kuului Lapinlahden sairaalalle; näillä tienoilla sijaitsevilla kaupungin alueilla sen sijaan maakerros oli liian matala hautausmaaksi. Täytemaata lisäämällä voitaisiin kuitenkin saada sopiva alue esim. venäläisen sotilashautausmaan vierestä. Sofianlehdon ja Forsbyn alueilla oli kenties myöskin tähän tarkoitukseen riittävät hietakerrokset, mutta ne olisi tutkittava sopivampana vuodenaikana. Valtuusto palautti³⁾ sen jälkeen asian kamariin, jonka tuli antaa lausunto siitä, voitiinko Sofianlehdon tai Forsbyn tilalta luovuttaa sopiva maa-alue mooseksenuskolaisten hautausmaaksi tai voiko kaupunki muualta osoittaa täl-

¹⁾ Valt. pöytäk. 26 p. huhtik. 22 §. — ²⁾ S:n 7 p. helmik. 6 §. — ³⁾ S:n 6 p. huhtik. 18 §.

laisen alueen. Kamari ei kuitenkaan vuoden varrella antanut asiasta uutta lausuntoa.

2. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta käyttöoikeutta koskevat kysymykset.

Uuden kaatopaikan osoittaminen. Venäläisten sotilasviranomaisten esittämien valitusten johdosta läänin kuvernööri oli kehoittanut maistraattia ryhtymään toimenpiteisiin uuden lannan kaatopaikan valitsemiseksi siihen asti tähän tarkoitukseen käytetyn Kampinmalmin paikan sijaan. Maistraatin tämän johdosta jätettyä kaupunginvaltuuston tehtäväksi määrätä sopivan paikan kyseiseen tarkoitukseen valtuusto lähetti ¹⁾ asian rahatoimikamariin. Samalla lähetettiin kamariin myöskin Bjälomorin rykmentin päällikön kuvernöörille esittämä ja maistraatin välityksellä valtuustolle toimitettu anomus, että makkilian kuljettaminen Kampintorin yli kielletäisiin. Lausunnossaan kamari myönsi kaatopaikan sopimattomuutta koskevat valitukset oikeutetuiksi. Koska makkien puhtaanapidon järjestämisen kuitenkin mieluummin tuli tapahtua pudrettilaitoksen perustamisen yhteydessä ja sitä koskeva ehdotus ennen pitkää oli odotettavissa kaupungininsinööriltä, joka tutki tätä kysymystä ulkomailla, kamari ehdotti, että valtuusto toistaiseksi rajoittuisi kieltämään Kampinmalmin kaatopaikan käyttämisen ja siinä tapauksessa, ettei Vallilan huvilan alueella olevaa kaatopaikkaa pidetty riittävänä, antaisi kamarille tehtäväksi väliaikaisesti osoittaa sellaisen paikan Meilansin tilan maalta tai vielä mieluummin Hieta-niemestä. Täten poistuisivat myöskin kaikki syyt valituksiin lannan kuljetuksesta Kampintorin yli. Niin kauan kuin yleisö sai käyttää Kampinmalmin kaatopaikkaa, ei kuitenkaan käynyt päinsä poikkeuksellisesti kieltää kuljetusta Kampintorin yli; jos siinä suhteessa ilmeni epäkohtia, oli niiden ehkäiseminen järjestysvallan asia.

Kaupunginvaltuusto lähetti ²⁾ molemmat asiat edelleen valmisteltaviksi valiokuntaan, johon kuuluivat ³⁾ vtt Qvist, Sandberg ja Brummer. Valiokunta huomautti lausunnossaan ensiksi, että makkien puhtaanapito kaupungissa oli nopean ja perinpohjaisen uudestijärjestelyn tarpeessa. Silloinen järjestelmä aiheutti niille, joiden tehtävänä oli huolehtia siitä, paljon kustannuksia ja niille, jotka asuivat viertoteiden varsilla ja kaatopaikkojen läheisyydessä, paljon ikävyyttä ja terveydellistä haittaa. Nämä epäkohdat eivät olleet poistettavissa ainoastaan muuttamalla kaatopaikkoja, eikä näitä myöskään voinut sijoittaa lähemmäksi kaupunkia. Mitä kauempana kaupungista kyseiset paikat olivat, sitä suurempi oli myöskin vaara, että kuljettajain huolimattomuuden takia osa lantakuormain sisällyksestä kaatui pitkin teitä. Koska niin ollen koko kaatopaikkakysymyksen täydellinen uudestijärjestely tuntui välttämättömältä ja asiaa koskeva ehdotus oli lähimmässä tulevaisuudessa odotettavissa, ei toistaiseksi olisi ryhdyttävä lopullisiin toimenpiteisiin asiassa. Mitä taas tuli rahatoimikamarin ehdottamaan väliaikaiseen toimenpiteeseen, valiokunta oli sitä mieltä, että Kampinmalmin kaatopaikan käyttöön tosin liittyi paljon hait-

¹⁾ Valt. pöytäk. 7 p. helmik. 3 §. — ²⁾ S:n 6 p. huhtik. 16 ja 17 §. — ³⁾ S:n s:n 28 §.